

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII KADENCJA**

Warszawa, dnia 12 grudnia 2011 r.

Druk nr 17

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu my, niżej podpisani senatorowie,
wnosimy projekt uchwały

w 30. rocznicę wprowadzenia stanu wojennego.

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem uchwały upoważniamy
senatora Łukasza Abgarowicza.

(-) Łukasz Abgarowicz

(-) Marek Rocki

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

w 30. rocznicę wprowadzenia stanu wojennego

13 grudnia 1981 roku wprowadzony został w Polsce stan wojenny.

O północy wojsko przejęło stacje radiowe i telewizyjne, wstrzymana została wszelka komunikacja publiczna, wyłączono telefony. Pierwszej nocy aresztowano i internowano ponad 3 tysiące działaczy „Solidarności” i intelektualistów, w następnych miesiącach liczba uwięzionych wzrosła do niemal 10 tysięcy. Ulice miast przeczesywały liczne patrole wojska i milicji, ważniejsze skrzyżowania i place obsadziły stałe posterunki wzmocnione wozami bojowymi, hotele zamienione zostały w koszary oddziałów ZOMO przygotowanych do tłumienia demonstracji. Strajkujące przeciw stanowi wojennemu zakłady pracy pacyfikowane były z użyciem czołgów. 16 grudnia w kopalni „Wujek” otwarto ogień do górników. Zamordowano dziewięciu, dwudziestu jeden raniono. Do końca stanu wojennego liczba ofiar śmiertelnych wzrosła do niemal stu.

Po stłumieniu otwartego oporu społeczeństwa utrzymano godzinę milicyjną, rozmowy telefoniczne i korespondencja podlegały ścisłej kontroli. Liczne zakłady pracy zmilitaryzowano, w setkach wprowadzono zarządzanie przez komisarzy wojskowych, we wszystkich pracownicy byli zastraszeni przez wszechobecną służbę bezpieczeństwa. Dziesiątki tysięcy ludzi szantażem zmuszono do podpisania oświadczeń o lojalności wobec władz i do wstępowania do proreżimowych związków zawodowych, które miały zastąpić „Solidarność”.

Celem tych działań było zabicie poczucia godności Polaków, sprawienie by porzucili wszelką nadzieję, zmiana dumnego Narodu o rozbudzonych przez „Solidarność” aspiracjach w bezwolny, zatomizowany tłum.

Nie powiodło się. Od pierwszego dnia stanu wojennego organizował się ruch oporu, wydawane były prasa podziemna i książki, powstało podziemne radio, „Solidarność” rozpoczęła działalność konspiracyjną. Aktorzy bojkotowali reżimową telewizję. Tysiące osób zaangażowało się w pomoc pokrzywdzonym, uzyskując ogromne wsparcie organizacyjne i materialne od Kościoła. I choć wstrzymano przemiany na całe dziesięciolecie, to jednak Naród zwyciężył.

Dziś wiemy, że już porozumienia sierpniowe 1980 roku traktowane były przez komunistycznych władców Polski jako manewr taktyczny dla zyskania czasu na przygotowanie rozwiązania siłowego. Nigdy nie spróbowano zawrzeć autentycznego porozumienia i w oparciu o nie wynegocjować w Moskwie akceptacji przemian w Polsce. Wojsko od pierwszego dnia było szykowane nie do obrony Narodu i współpracy z nim, ale do jego pacyfikacji.

Senat RP uznaje, że twórcy stanu wojennego dokonując wojskowego zamachu stanu dla obrony interesów obcego mocarstwa i utrzymania władzy okryli się wieczną hańbą.

Jednocześnie Senat RP oddaje cześć pamięci ofiar stanu wojennego i składa hołd wszystkim niezłomnym, którzy prowadzili działalność opozycyjną, organizowali pomoc pokrzywdzonym, uczestniczyli w manifestacjach patriotycznych i w inny sposób przyczyniali się do zachowania wartości i aspiracji Polaków.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
